

AAR

circular 211

AMICS DE L'ART ROMÀNIC

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

març 2002

Institut d'Estudis Catalans

—

Carme, 45-47

—

08001 Barcelona

EDITORIAL

Molts dels nostres consocis ens han preguntat i ens pregunten: "Quina és la finalitat de les Societats Filials en la tasca científica i de treball de l'Institut d'Estudis Catalans?"

En fundar-se l'IEC (Secció Històrico-Arqueològica), el dia 18 de juny de 1907, Enric Prat de la Riba pensava organitzar una entitat dedicada a l'estudi de la cultura catalana, amb una fita de recerca i, a la vegada, de projecció social. A partir d'aquest primer pensament, va ampliar les possibilitats d'actuació i, el 14 de febrer de 1911, va instituir altres dues seccions: Filològica i de Ciències. En aquest moment quedava l'IEC organitzat segons un model que va ésser vàlid durant quasi un segle. Després d'aquesta data, potser la tasca més destacada fou la normalització de la llengua. El prestigi de l'Institut féu possible que l'any 1922 pogués ingressar a la Unió Acadèmica Internacional, i quedés inscrit en els diferents programes de recerca, en els quals ha col·laborat fins a l'actualitat. La col·laboració amb l'àrea d'humanitats d'aquest important organisme va significar, en moments de gran dificultat, com fou durant els anys posteriors a 1939, la possibilitat de supervivència de l'Institut.

Aquesta tasca d'alta investigació científica i humanística havia d'ésser projectada arreu del nostre país, tasca difícil de portar a bon terme solament amb l'activitat dels 21 membres que formaven el ple de l'IEC, per consegüent, calia trobar una solució institucional per a poder fer una recerca acurada en la totalitat de Catalunya. Fou, precisament aquesta la missió encomanada a les societats filials, les quals han intentat especialitzar-se en un ampli ventall temàtic. Un primer plantejament va quedar paralitzat per la dictadura del general Primo de Rivera (1923). La represa, a partir de l'any 1930, va topa amb l'escull, aquesta vegada més potent, de l'any 1939. Amb tot l'IEC continuà, en la clandestinitat, a partir de l'any 1942, la seva tasca, sempre amb dificultats polítiques de tota mena. Les societats filials existents i les de nova creació no renunciaren a la seva tasca científica, com fou el cas de la Societat Catalana de Geografia i la Societat Catalana de Biologia.

Al llarg de l'any 1945, va organitzar-se la Societat Catalana d'Estudis Històrics, que quedà constituïda com a filial de l'IEC el 2 d'abril de 1946, i es va organitzar en tres seccions: Història, Llengua i Literatura, i Art i Arqueologia. Per assolir millor les seves finalitats, es pensà a crear delegacions, emperò aquestes no foren una realitat, solament un projecte. En llegir el llistat de socis d'aquests primers anys hom pot comprovar que molts dels fundadors, una trentena d'anys més tard d'Amics de l'Art Romànic, foren també socis i, moltes vegades, fundadors de la SCEH. La trajectòria de treball científic de la nostra societat té un clar precedent en la Secció d'Art i Arqueologia i totes aquestes persones ens honoren o ens han honorat com a socis de mèrit o agregats, i amb aquesta estima els conservem en el nostre llistat de socis i, tot i el pas del temps, ens congratulem amb la seva presència en molts dels més destacats actes acadèmics que celebra Amics de l'Art Romànic. Aquesta assistència i col·laboració per part dels nostres socis de mèrit i emèrits esperem que sigui continuada. I per molts anys!!!